

Estrup (RV):

Jeg vil bare spørge hr. Carsten Andersen, om han synes, man i alle tilfælde skal sikre, at de lønninger, som kunne gives på et lille, begrænset privat arbejdsmarked, fordi der er en overefterspørgsel, også skal gælde i den offentlige sektor.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (S):

Jeg kan være enig i, at der mellem arbejdsgiveren og den ansatte indgås en aftale, hvis man ofrer en dyr uddannelse på vedkommende, f.eks., som hr. Bo Kristensen nævnte, i udlandet, om, at den pågældende så også skal blive i ansættelsen i en periode. Men dette her er ikke en overenskomstforhandling, det er en lovgivning, som også handler om grunduddannelserne og ikke de exceptionelt dyre. Det er folk i skatteforvaltningen, som får en god uddannelse i staten – stadig væk, trods alt – men som der er rift om på arbejdsmarkedet, fordi man ikke kan få undervisningsministeren til at uddanne dataassistenter og andre i rigt mål. Derved forvrides konkurrencen, og så opstår den situation, som man nu ønsker at løse med en stavnsbinding.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg tror ikke, vi skal forlænge denne debat meget; jeg vil dog blot over for hr. Carsten Andersen nævne, at dette nok er lovgivning, men lovgivning, hvor de nærmere rammer er henlagt til aftale med tjenstemandsorganisationerne. Jeg synes, at det, hr. Carsten Andersen siger, er, at han ikke tror en døjt på, hvad organisationerne vil gøre.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

For nu ikke at blive beskyldt for altid at være så negativ, vil jeg begynde med at omtale det, vi er enige i. Vi er enige i, at det er godt, at ægtefællesamordningsfradraget forsvinder. Vi er skam også glade for, at det går hurtigere, end man først havde tænkt sig det. Vi er skam også glade for det med tjenestefriheden; jeg skal bare lige pege på, at det var faktisk SF, der foreslog det, men det gør den da ikke mindre god. Vi er glade for, at regeringspartierne synes, det er godt, og at

den er kommet ind. Alt det er i orden, det stemmer vi for, og det glæder vi os over.

Men selv om man er glad for nogle ting, må man have lov at være ked af det, som man synes er rystende, og jeg synes faktisk, at ændringsforslag nr. 3 til § 58 b i lovforslag nr. L 128 er rystende. Nu har vi fået nogle udlægninger heroppe, bl.a. fra hr. Bo Kristensen, der har en evne til altid at finde yderpunkterne. Han mente, det drejede sig – som et eksempel – om folk, der tog til udlandet. Hvor hr. Bo Kristensen har fået det fra, ved jeg ikke; det står ikke i noget af det materiale, jeg har. Men o.k., om det er et stavnsbånd eller ej, vil jeg så ikke gå ind på her, men der er kommet en paragraf ind, som siger, at ministeren eller den, ministeren bemyndiger, kan gøre en uddannelse betinget af, at tjenstemanden på forhånd forpligter sig til at blive i sit job i en vis periode. Hvor lang den typisk skal være, skal så være et forhandlingsspørgsmål, men hvis tjenstemanden hopper fra i utide, skal han eller hun betale uddannelsesomkostningerne og lønnen tilbage, og det er jo helt, helt utopisk at tro, at nogen på noget tidspunkt vil have råd til det.

Derfor, er man først kommet ind i ordningen som ganske ungt menneske – for dette handler også om grunduddannelser – hvis man har syntes, det var en god idé at få en grunduddannelse i skattevæsenet, i toldvæsenet, i postvæsenet, eller hvor man måtte have lyst til det, og man kunne få en læreplads dér, bliver man bundet til det sted, for man har jo ikke råd til at frikøbe sig. Så står man i den absurde situation, som hr. Carsten Andersen også var inde på, at hvis man finder sig en kæreste, der bor i den anden ende af landet, ja, så skal man til at købe sig fri, og det er lidt absurd i et moderne samfund som vores.

Vi har også set i et af fagbladene, at flere og flere fra postvæsenet i øjeblikket simpelt hen nærmest flygter fra postvæsenet. Det kan skyldes mange ting. Dels skyldes det selvfølgelig, at lønnen er lav, men dels skyldes det nok også, at arbejdsforholdene er dårlige, og at tempoet er hårdt. Og det er ikke kun assistenterne, der løber fra postvæsenet, det er også kontorassistenterne. Kan man så forestille sig, at det vil ende med, at også kontorassistenter og assistenter – det er også grunduddannelser – inden for postvæsenet skal